

پنج شنبه 27 مرداد 17 رمضان 18 اوت

66 سال پیش در روز 17 اوت سال 1945 میلادی درست در خاتمه جنگ جهانی دوم ، احمد سوکارنو ، رهبر مبارزان آزادی خواه اندونزی استقلال این کشور را اعلام کرد.

66 سال پیش در روز 17 اوت سال 1945 میلادی درست در خاتمه جنگ جهانی دوم ، احمد سوکارنو ، رهبر مبارزان آزادی خواه اندونزی استقلال این کشور را اعلام کرد.

اما 4 سال طول کشید تا اندونزی توانست به استقلال دست یابد و از استعمار هلند رها شود.

در سال 1596 میلادی هلندی ها با یک ناوگان شامل 4 فروند کشتی در منطقه بانتن تجارت با اندونزی را آغاز کردند. چون این کشتی ها با محموله ادویه صحیح و سالم به هلند بازگشتند ، این کشور تصمیم گرفت یک تشکیلات سازماندهی شده برای تجارت با اندونزی را ایجاد کند.

بنابراین هلندی ها شرکت هلندی هند شرقی را در سال 1602 میلادی تاسیس کردند. برای حمایت از ناوگان تجاری هلند ، کشتی های جنگی این کشور آنها را همراهی می کردند.

هلندی ها تمام تلاش خود را به کار بستند تا از هرگونه ارتباط خارجی های دیگر با جزایر اندونزی جلوگیری کنند. آنها ابتدا منطقه جایاکارتا که در قرن هفدهم میلادی نام باتاویا را بر آن گذاشتند ، تصرف کردند.

سلطان آکونگ دشمن خونی هلندی ها بود. در سال 1629 میلادی او نیروهای خود را برای حمله به باتاویا اعزام کرد ، اما به دلیل آتش توپخانه هلندی ها ، نیروهای سلطان آکونگ شکست خورده و عقب نشینی کردند.

در سال 1740 میلادی ، هلندی ها شورش جاکارتا را به شدت سرکوب نمودند و در جریان آن ده ها هزار اندونزیایی و ده هزار چینی را به قتل رساندند.

در 31 دسامبر سال 1799 میلادی شرکت هلندی هند شرقی ورشکست شد و تمام سرزمین اندونزی تحت کنترل تشکیلات دولتی هلند در باتاویا قرار گرفت و شرکت تجاری تبدیل به امپراتوری مستعمراتی شد.

در سال 1907 میلادی ، سیسینگ مانگرایا ، پادشاه اندونزی علیه هلندی ها قیام کرد ، اما ارتش هلند نیروهای او را شکست داده و استعمار هلند بر اندونزی ادامه یافت. تا این که پس از حمله ژاپن به پل هاربر و آغاز جنگ با امریکا ، ارتش ژاپن به جزایر هند شرقی حمله کرد و به سرعت این سرزمین را اشغال کرد. در مارس سال 1942 میلادی ارتش مستعمراتی هلند تسلیم نیروهای ژاپنی شد. مردم اندونزی ابتدا به ژاپنی ها به چشم نیروهای آزادی بخش از استعمار هلند می نگریستند ، اما مدت زیادی طول نکشید که متوجه شدند ژاپنی ها نه تنها دستکمی از هلندی ها ندارند ، بلکه به مراتب از آنها خونخوارتر و مستبدتر هستند.

در اواخر جنگ اقیانوس آرام (جنگ جهانی دوم در منطقه اقیانوس آرام) قدرت نیروهای ژاپنی رو به زوال نهاد و مردم اندونزی علیه ژاپنی ها دست به شورش زدند.

ژاپنی ها برای آرام کردن مردم اندونزی موافقت کردند پرچم سرخ و سفید به نشانه پرچم اندونزی برافراشته شود.

سرانجام نیروهای ژاپنی در سال 1945 میلادی مجمع الجزایر اندونزی را ترک کردند اما دوران اشغال اندونزی توسط ژاپنی ها مزایایی را دربرداشت. در جریان این مدت سازمان های نظامی ، ملی گرا و ضد استعماری زیادی ایجاد شدند که آماده بودند با بازگشت هلندی ها با آنها مقابله کنند.

احمد سوکارنو که در دوران اشغال اندونزی توسط ژاپن با تشکیل گروه های مقاومت از محبوبیت خاصی برخوردار بود، در روز 17 اوت سال 1945 میلادی استقلال اندونزی را اعلام کرد و یک دولت هشت نفری تشکیل داد و خود سوکارنو به عنوان رئیس دولت انتخاب شد.

مجمع الجزایر اندونزی به هشت منطقه تقسیم شد و در راس هر یک از این مناطق یک حاکم اندونزیایی منصوب گردید. در روز 16 سپتامبر سال 1945 میلادی نیروهای بریتانیایی به فرماندهی مونتاتن فرمانده نظامی منطقه اقیانوس آرام و نیروهای هلندی به اندونزی حمله کردند.

وان در پلاس به عنوان نماینده قدرت لاهه وارد اندونزی شد. در هر منطقه ای که نیروهای بریتانیایی مستقر می شدند تشکیلات استعماری هلند دوباره برقرار می گردید.

درگیری میان هلندی ها و اندونزیایی ها افزایش یافت ، بریتانیایی ها که منافع در اندونزی نداشتند ، تصمیم گرفتند هر چه زودتر این لانه زنبور را ترک کنند و در نوامبر سال 1946 میلادی نیروهای بریتانیا خاک اندونزی را ترک کردند.

هلندی ها برای حفظ این مستعمره ثروتمند پیشنهاد تاسیس یک جامعه مشترک المنافع اندونزیایی را دادند ، اما اندونزی فقط خواهان استقلال کامل بود. بحران اندونزی از حالت منطقه ای خارج و جنبه بین المللی پیدا کرده بود.

هلندی ها تلاش می کردند با زور و سرکوب حاکمیت خود را به مردم اندونزی تحمیل کنند ، اما مقاومت مردم با تشدید فشار هلندی ها بیشتر می شد. سرانجام هلند در 27 دسامبر سال 1949 میلادی استقلال اندونزی را پذیرفت.

تمام کشورهای که در مجمع الجزایر اندونزی به طور مصنوعی تشکیل شده بودند به جاوه و سوماترا پیوستند و در 17 اوت 1950 میلادی اندونزی متحد تشکیل گردید.

به این ترتیب احمد سوکارنو در روز 17 اوت سال 1945 میلادی استقلال اندونزی را اعلام کرد و پس از چهار سال جنگ خونین با نیروهای استعمارگر هلند ، پایداری مردم اندونزی منجر به استقلال این کشور گردید و احمد سوکارنو به عنوان نخستین رئیس جمهور اندونزی انتخاب شد.